

Mehmet Yıldız yazdı

Bir cinayetin derin bağlantıları: Şehit Savcı Selim Kiraz olayı

04

TR724

28 KASIM 2016 PAZARTESİ

GÜNLÜK E-GAZETE — SAYI: 37

WWW.TR724.COM — @TR724COM

'Döviz Darbesi'nden çıkışın yolu var mı?

Gezi Parkı günlerinden bu yana hükümete yönelik her eleştiriye 'darbe' yaftası yapıştıran AKP cenahı, şimdilerde ekonomiden gelen etkili sinyaller sebebiyle söylem arayışında. Dövizin bir türlü yatışmayan ateşi, Avrupa ile yaşanan gerilim, Türkiye ekonomisinin derin bir ekonomik krize sürüklendiğine dair işaretlerle birlikte geldi.

Merkez Bankası, bu süreçte bağımsız bir hamleyle faizleri arttırdı ancak siyaset yeniden TL'yi aynı cenderenin içine attı ve doların yükselişi durdurulamadı. Herkesin elindeki dövizleri bozdurması gibi 'fedakârca' hamlelerle savuşturulmaya çalışıl-sa da, ülkenin içine girdiği ekonomik çalkantı günlük hamlelerle önlene-bilecek gibi değil. Her şeyden önce si-yaset, kendine çeki düzen vermeli...

SEMİH ARDIÇ'IN HABER YORUMU 2 VE 3'TE

Kemal Ay'ın portesi
**Fidel Castro:
Kahraman mı,
Despot mu?**

06

Tr724 Haber İnceleme
**Erdoğan'dan Avrupa
aşırı sağına
gollük paslar**

09

Efe Yiğit yazdı
**Futbolun
problem
çocukları**

15

MERKEZ BANKASI'NIN İSABETLİ ATIŞINI HEDER ETTİLER

İtibar, itina ile bertaraf edilir

© Fotoğraflar: AFP

SEMİH ARDIÇ

SemihArdic@Tr724.com

Maruz kaldığımız kur şoku öylesine derinden gelen bir dalga ki Merkez Bankası'nın (TCMB) faiz artışı ve döviz satışı ile mahdut kalacak bir reçete ile bu sarsıntıyı atlattık mümkün değil.

24 Kasım'da politika faizinin Saray ve avanesinin telkinlerinin aksine 50 baz puan artırılması, Merkez Bankası'nın bağımsız karar alabildiğini göstermesi açısından altın kıymetinde bir pas-tı. Kararın hemen akabinde doların 3,42'den 3,37'ye gerilemesi, faiz artışının piyasa üzerinde tesirli olduğunu gösterdi.

Ancak hükümet bu isabetli atışı hoyratça harcadı.

Aynı gün Türkiye ile devam eden Avrupa Birliği (AB) üyelik müzakerelerinin askıya alınması tavsiyesinin Avrupa Parlamentosu'nda (AP) ezici çoğunlukla kabul edilmesi TCMB'nin tesis etmeye başladığı güveni sarstı. Ankara'nın kararı doğru okuması ve mutedil bir yaklaşım sergilemesi halinde kriz fırsata çevrilebilirdi.

Ekonomi ince bir buz tabakasının üzerinde kayıp giderken kavga ve gerilimin kaybeden tarafı maalesef Türkiye olacak.

Hariciye Vekili Mevlüt Çavuşoğlu'ndan Reis-i Cumhur Tayyip Erdoğan'a kadar yetkili zevatın kullandığı tehditkâr üslup nispeten düzelen moralleri bozdu. Yatırımcı, TCMB'nin inisiyatif aldığına, piyasa dinamiklerine göre adımlar atılacağına tam ikna olmuştu ki 24 Kasım akşam saatlerinde iklim yeniden bir gün evveline döndü. Dolar/TL 3,45'e, Euro/TL 3,64'e fırladı.

Yabancı, Türkiye'nin elinin zayıflığının farkında. Gerilim siyasetinden medet umanlara böyle giderse evdeki bulgurdan da olacakları lisan-ı münasiple ifade edilmeli. Ekonomi ince bir buz tabakasının üzerinde kayıp giderken kavga ve gerilimin kaybeden tarafı maalesef Türkiye olacak. Ekonomi Bakanı

Nihat Zeybekci'nin "OHAL istemiyorum" sözleri krizin müsebbibini ele veren itiraf cümlesi sanki. Öyle ya, eser miktarda hukuk cari olduğunda hayalini dahi kuramayacakları icraatları KHK marifeti ile tahakkuk ettiriyorlar.

Günden güne derinleşen iktisadî krize bizzat imza attıkları hukuk cinayetlerinin sebep olduğunu geç de olsa idrak etmişe benziyorlar. Başvekil Binali Yıldırım da Şangay İşbirliği Teşkilatı'nın AB'nin alternatifi olamayacağını ve dalgalı denizde ayakta durmaya çalıştıklarını söyleme cesaretini göstermiş. Esas mesele başka.

GÜVEN BUNALIMININ ÇARESİ VAR

Hükümet cenahı inisiyatifi tam manasıyla ele almadıkça böylesi beyanların netice vermesi zor. Küsuratı ile bin odalı Saray'da mukim zati Başkanlık sevdasından vazgeçirmeleri ve anayasanın çizdiği sınırlara çekilmesini sağlamaları şart. Bunda muvaffak olabilirlerse sükûnet içinde krizden çıkışa odaklanabiliriz.

Memleketin varı yoğu ve dahi istikbali bir adamın iki dudağı arasına sıkışmışsa güven bunalmına çare bulunamaz.

Merkez Bankası'na da memlekete de geçmiş olsun. Aralık'ta Amerika'da faiz arttığında yeni bir tsunami alarmı verilecek. Bizim gibi döviz açığı had safhadaki ekonomilerin iliğini kurutacak bir fon akışı var okyanus ötesine.

TL, YABANCILARIN İNSAFINA KALDI

Doların ne kadar yükseleceği Türk Lirası enstrümanlara para koyan yabancıların insafına kaldı. Her fon yöneticisi, Türkiye'yi idare edenlerin çıkmaz sokağa girdiğinin farkında. Suriye'de askerî harekâtın getireceği ağır maliyeti risk hanemize daha yeni yazıyorlar.

OHAL kalkmadıkça, AB ile münasebetleri düzeltmedikçe radikal faiz artışının bile bu saatte sonra işe yarayacağı kanaatinde değilim.

Kur riskini yönetmek birilerinin iddia ettiği gibi vatan hainliği olmadığı gibi ticaretin olmazsa olmazıdır. İnsanları böyle itham edeceklerine 3 TL'den dolar bozdurdıkları halde 45 kuruşa varan artışa niye mani olmadıklarını izah etsinler.

Böyle giderse, kurda her geri gelişi satın alma fırsatı olarak görmeye devam edebilirsiniz.

Merkez Bankası'na da memlekete de geçmiş olsun. Aralık'ta Amerika'da faiz arttığında yeni bir tsunami alarmı verilecek. Bizim gibi döviz açığı had safhadaki ekonomilerin iliğini kurutacak bir fon akışı var okyanus ötesine.

MEHMET YILDIZ

MehmetYildiz@Tr724.com

BİR CİNAYETİN DERİN BAĞLANTILARI:

ŞEHİT SAVCI SELİM KIRAZ OLAYI

İstanbul Adliyesi Cumhuriyet Savcılarında Mehmet Selim Kiraz 31 Mart 2015 tarihinde görevi başında menfur bir terör saldırısı ile şehit edildi. Üzerinden neredeyse 20 ay geçmesine rağmen olayın bağlantıları hala aydınlatılmadı, aydınlatılma iradesi de yetkililerde görünmüyor.

OLAYLAR NASIL GELİŞTİ? HATIRLAYALIM

Şehit savcı Mehmet Selim Kiraz, Çağlayan Adliyesinde Memur Suçları Bürosunda görev yapmakta aynı zamanda Berkin Elvan'ın ölümüne ilişkin soruşturmayı da yürütmekteydi. Soruşturmada önemli mesafe kat etmiş ve olayı aydınlatmak üzereydi.

31 Mart 2015 tarihinde saat 10.36 da, başta İstanbul olmak üzere Türkiye'nin büyük bir bölümünde -nedeni hala öğrenilemeyen- elektrik kesintisi yaşandı. O gün Çağlayan Adliyesinde de elektrikler kesilmiş, nedense jeneratörler devreye girmemiş, duruşmalar yapılamamıştı.

Saat 12.30 sıralarında önce sosyal medyaya sonra da haber ajanslarına Çağlayan Adliyesinde bir savcının teröristler tarafından rehin alındığı haberi düştü. Ardından yapılan resmi açıklamalarla olay doğrulandı, teröristlerle müzakere yapıldığı ve görüşmelerde mesafe alındığı açıklandı.

Akşam 20.20 sıralarında savcının rehin alındığı odadan arka arkaya silah sesleri geldi.

Tanıklara göre, içerden militanların sloganları yükseldi. Bunun üzerine güvenlik güçleri olaya müdahale etmişti ancak Savcı Kiraz maalesef bu müdahale esnasında şehit oldu. Polis baskını sırasında Savcı Kiraz'ı rehin alan teröristler de öldürüldü.

2006 yılında gerçekleşen Danıştay saldırısından sonra ilk kez böyle bir olay yaşanmış, bir savcı görevi başında şehit edilmişti. Hiç şüphesiz olayın görünen faili bir terör örgütü olan DHKP-C. Ancak Berkin Elvan soruşturmasını ilk kez aydınlatmaya yaklaşan bir savcının, beklenmedik bir şekilde makamında rehin alınarak şehit edilmesi, olayın arkasında başka iradeleri de aramaya itiyor.

NEDEN SELİM KIRAZ?

Kendisini tanıyanlar Şehit Savcı Kiraz'ın mütedeyyin, hakperest ve doğru bildiğinden şaşmayan bir yapıya sahip olduğunu söylerler. Hatta bu özellikleri nedeni ile 17/25 Aralık'tan sonra özel oluşturulan 'terör büroda', kimseye haksızlık yapmak istemediğini belirterek görev almayı kabul etmediği de iddia edilmişti.

O günlerde acılı ailesine başsağlığı için gidenler, ayaküstü bir sohbetle bile fark edecekleri babasının halinden nasıl bir ailede yetiştiğini anlayabilirlerdi. O Anadolu'dan İstanbul'a gelip imkânsızlıklar içinde okumuş tertemiz bir ailenin çocuğuydu.

SAVCI KIRAZ'IN ŞEHİT EDİLMESİYLE KİME NE MESAJ VERİLDİ?

Kanaatimce görevi başında bir Cumhuriyet Savcısının şehit edilmesi ile bütün hakim ve savcılara, özellikle görevden kaçan bazı yandaşlara mesaj verilmişti. Bu olaydan sonra Çağlayan Adliyesinde hakim ve savcıların da katıldığı törende konuşan İstanbul Başsavcısı Hadi Salihoğlu 'daha dökülecek kanlar da olsa adaletin gerçekleşeceğini' belirtti.

Olaydan bir sene sonra yapılan anma töreninde Başsavcı Salihoğlu yine konuştu: "Ülkemiz üzerinde oynanan terör ve hainlik devam ediyor. Bu süre içerisinde nice aslan gibi vatan evlatları şehit oldu, şehit olacak." Başsavcının bir anma töreninde hakim ve savcılara hitaben yaptığı 'kan döküldü dökülecek, şehit oldu, şehit olacak...' şeklinde bir söylemi ısrarla sürdürmesi çok ilginç değil mi?

HALA CEVAP BEKLEYEN SORULAR...

"Senin yönettiğin adliyede, bir mesai arkadaşının şehit edilmesi olayının ardındaki bağlantıları aydınlatacağına niye sürekli nutuk çekiyorsun," diye sormazlar mı adama? Sorumlu olduğu adliyede güvenlik zafiyeti olan Başsavcı Salihoğlu hakkında HSYK bir soruşturma başlatmış mıdır? Sanmıyorum. Olsa duyulurdu.

Onlarca defa girip çıktığım için biliyorum, çok iyi korunduğunu sandığım Çağlayan Adliyesi'ne silah, bomba ve örgüt flamaları nasıl sokulabilmiştir? Rehine durumu olduğunda polislerle teröristler arasında nasıl bir pazarlık yapılmıştır?

Saldırıyı gerçekleştiren Şafak Yayla ve Bahattiyar Doğruyol ile bu olaydan bir gün sonra Vatan Emniyet Müdürlüğüne saldırı düzenleyen DHKP-C militanları Elif Sultan Kalın, daha önce başka bir davadan tutuklu yargılandıkları halde, dosya önüne gelir gel-

mez hangi hâkim tarafından tahliye edilmişlerdir? Bu hâkimin başka hangi olaylarla ilgisi vardır?

DHKP-C militanlarını tahliye eden mahkemenin hâkiminin, Silivri'de tutuklu bulunan Hidayet Karaca ve bazı polisler hakkında tahliye kararı verdiği için 'sanıklarla fikir ve eylem birliği içinde' denilerek tutuklanıp, meslekten ihraç edilmiş Hâkim Mustafa Başer'den bir farkı var mı? DHKP-C militanlarını tahliye eden hâkimlerin de 'sanıklarla fikir ve eylem birliği içinde hareket ettiği' pekâlâ söylenemez mi? Her konuda pek cev-

val olan HSYK bu olaya ilişkin neden soruşturma dahi açmadı? Sadece tutarsızlık deyip geçmeli miyiz? Yoksa bir gizli el mi olayları yönlendirmektedir?

OLAYI AYDINLATMAK İSTEYENLER...

Şimdi olay anına geri dönelim ve o günlerde adliye içinde çok konuşulan bir dedikoduyu tekrar hatırlayalım:

Savcı Kiraz'ın başına silah dayayan teröristler bir yandan da kendileriyle müzakere eden kişiyle telefonla konuşuyor, güvenlik görevlileri de bu konuşmayı yan odadan dinliyor. Konuşma olağan seyrinde devam ederken birden silah sesleri duyuluyor. Teröristler telefonu kapatmayı bile beklemeden rehin aldıkları savcıya ateş etmeye başlıyorlar. Belki de telefonla konuştukları kişi de duysun istiyorlar.

Şimdi bir sorumuz daha var: Teröristlerle telefonda müzakere eden kimdi? Müzakere heyetine nasıl girmişti?

Olayın ardından konunun üzerine gitmeye çalışan bir başsavcı vekilinin neden apar topar tayini çıkarıldı? İstanbul'un yeni başsavcısı eğer olayı aydınlatmak istiyorsa, bu soruların cevaplarını aramakla işe başlayabilir.

Bir kısım cevaplara ulaşması zor değil zira. Cesaret mi? O biraz zor işte!

Başsavcının bir anma töreninde hakim ve savcılara hitaben yaptığı 'kan döküldü dökülecek, şehit oldu, şehit olacak...' şeklinde bir söylemi ısrarla sürdürmesi çok ilginç değil mi?

KEMAL AY

KemalAy@Tr724.com

FIDEL CASTRO

Kahraman mı, Despot mu?

“Küba’da ve dünya etrafında hem hayranları hem de sıkı karşıtları vardı. Bazıları onu insan haklarını ve özgürlükleri kısıtlayan acımasız bir despot olarak gördü; başka birçoğunu, kalabalıkların ilk gece yaptığı gibi, onu yıllarca bir devrimci kahraman olarak yüceltti.”

Bu cümleler, Küba’nın tarihî lideri Fidel Castro’nun ardından The New York Times’ta yayınlanan geniş biyografide (obituary) yer alıyor. İnsanlığın onu bir kahraman olarak mı, yoksa modern zamanların bir başka diktatörü olarak mı göreceği hâlâ tartışmalı. Muhtemelen her ikisi de. Yetiştirdiği hayli başarılı doktorları gönderdiği 100’den fazla ülke, ona hâlâ minnet duyuyor. Onun rejiminden kaçarak ABD’ye sığınan yüz binler ise öldüğü gün bayram etti.

HAVANA’YA GİRİŞ

Castro, 1959’da Havana’ya girdiğinde onu pek tanımasa da çılginca alkışlayan kalabalıklar, 10 Mart 1952’de bir darbeyle başa geçen ve seçimleri iptal eden General Fulgenio Batista’dan kurtulduğuna sevinmişti. Fidel ve arkadaşları, Batista rejimine ilk kez 1953’te saldırmış, ancak başarısız olmuş-

tu. Diktatör Batista, Fidel ve arkadaşlarını sürpriz bir şekilde affetmiş ve Meksika’ya sürmüştü.

Küba dışında örgütlenmeyi sürdüren ve 1956’da Küba’ya dönerek Batista’nın askerleriyle çatışan Fidel Castro, beraberinde kalan 12 arkadaşıyla Maestra Dağları’na çekildi. O günden itibaren gerilla savaşı sürdüren Fidel, 3 yıl içinde ‘devrimi’ başarmıştı.

Batista’nın ülkeden kaçmasıyla, bütün gözler Fidel ve arkadaşlarına çevrilmişti.

O günlerde The New York Times’ta yayınlanan Castro röportajı, onu bir ‘özgürlük savaşçısı’ olarak resmediyordu. Batista’nın ülkeden kaçmasıyla, bütün gözler Fidel ve arkadaşlarına çevrilmişti. Nasıl bir Küba olacaktı? Özgür ve demokratik seçimler gelecek miydi? Serbest ticaret yapılacak mıydı? Ekonomik sıkıntılar giderilecek miydi? ABD’yle ilişkisi ne olacaktı?

BEKLENMEDİK KOMÜNİST

Başbakan olarak göreve başlayan Fidel Castro’nun ilk icraatlarından biri, Batista döneminden kalma bazı yüksek memurları kurşuna dizdirmek oldu. ABD’den bununla ilgili uyarılar gelince, “Batista’nın zulüm-

lerine ses çıkarmadınız, bana bir şey demeye hakkınız yok!” karşılığını verdi Castro. Amerika’dan gelen baskılar artınca, Fidel ve arkadaşları ülkenin yönünü Sovyetler Birliği’ne çevirdi. Fidel, pek çok silah arkadaşını bile şaşırtarak Marksist-Leninist olduğunu açıkladı. Karar merciinde bulunması, onu pragmatist bir lider yapıyordu belki de. Yakın arkadaşı Che Guevera’yla bile anlaşmazlığa düştü.

Küba’da başlattığı uygulamalar sonrası 1 milyona yakın orta sınıf Kübalı, ABD’ye göç etti. Muhalifleri hapsettirmeden ‘duramıyordu’.

Toprak reformu ve kamulaştırma yapmaya başlaması karşısında isyan etmek isteyenler oldu ama 1959 ile 1965 yılları arasındaki bu isyanların tamamını bastırdı. Kendisine rakip olabilecek bütün politikacıları çeşitli şekillerde diskalifiye etti. Küba’da başlattığı uygulamalar sonrası 1 milyona yakın orta sınıf Kübalı, ABD’ye göç etti. Muhalifleri hapsettirmeden ‘duramıyordu’.

ABD’NİN ABARTILI KÜBA POLİTİKALARI

Amerika’nın Küba’yı kafaya takması ve CIA eliyle Castro’yu defalarca öldürmeye çalışması, ona iç politikada inanılmaz bir güç verdi. Çok iyi bir hatip olan (12 saat konuşma rekoru mevcut) Castro, Amerika’nın başarısız hamlelerini çok iyi kullandı. 1961’de Kübalı muhalif askerleri eğiterek bir işgal denemesi yapan ABD, Castro’yu tamamen Sovyetlerin kucağına itmiş oldu.

Haliyle Küba ekonomisi, her yıl Sovyet Rusya’dan gelen 5 milyar dolarlık yardıma, daha sonraları Venezüela’dan gelen petrol desteğine bağımlı oldu. Amerika ile ticarî bağları tamamen koparak Castro, bununla sürekli övündü. Ülkede teorik anlamda mutlak bir sosyalizm yoktu ancak devletin piyasa üzerinde mutlak hâkimiyeti vardı. Buna “tropikal komünizm” deniyordu.

ANTI-EMPERYALİZMİN SEMBOLÜ

Bu arada Fidel Castro, Kübalı gençleri (kendi oğlu da dâhil) Sovyet ülkelerine eğitim için yolladı. Ülkede sağlık ve eğitim alanında ciddi ilerleme kaydetti. Öyle ki, okuma-yazma oranı UNESCO’nun hedeflerinin bile ötesine geçti. Dahası, Afrika’daki komünist örgütlere askerî yardım göndererek ‘uluslararası bir figür’ olmaya yöneldi. 100’ün üzerinde ülkenin bir araya gelerek ‘Bağlantısızlar Hareketi’ oluşturmasında ciddi rol oynadı. Dünyanın her yerinde anti-emperyalist düşüncenin sembolü oldu.

Castro, Latin Amerika toplumlarına özgü ‘lider kültü’nü en iyi temsil eden kişilerden biriydi. Bağımsız bir yargı, özgür bir basın ya da akademi oluşmasını engelledi. Uzunca bir süre interneti ülkeye sokmadı. Komşuların birbirini ihbar etmesini sağlayan bir sistem kurdu. İyi bir propagandacıydı. Sık sık ABD’deki yayın organlarına röportajlar verdi. Ancak vatandaşlarının sık sık Amerika’ya göçmen olarak gitmelerine engel olamadı.

AMERİKAN DOLARI’NIN ZAFERİ

İnsan Hakları İzleme Örgütü’ne (HRW) göre, Küba hükümeti muhalefet üzerinde her türlü istihbarî gözetleme, dayak atma, sokak ortasında aşağılama ve rastgele gözaltılarla kontrolü sağlıyor. Ancak buna rağmen 2000’li yıllarda görünür bir ‘muhalefet’ oluştu. 2003’te önde gelen insan hakları aktivistleri, gazeteciler ve akademisyenlerden oluşan 75 kişilik bir grubu tutuklattı. İşkence vakaları yaşandı.

Sovyetler Birliği’nin yıkılmasıyla Amerikan Doları üzerindeki yasağı kaldırdı ve ikincil para birimi gibi kullanılmaya başlandı.

Sovyetler Birliği’nin yıkılmasıyla Küba ekonomisini kurtarabilmek için bazı prensiplerinden taviz vermek zorunda kaldı. Amerikan Doları üzerindeki yasağı kaldırdı ve Küba, turzimden gelen dolarları, ülkenin

ikincil para birimi gibi kullanmaya başladı. Ülkedeki pek çok eğitilmiş kişi, işini gücünü bırakıp dolar kazanabilmek için turizm sektörüne geçti.

DİKTATÖR DEĞİL TİRAN

Nihayet hastalıkları artınca yetkilerini kardeşi Raul Castro'ya devretti. Raul, ordunun başındayken 'infazcı' olarak tanınsa da, Küba'nın dışa açılmaya başlamasına öncülük edecekti. 5 yıl önce görevinden ayrılan Fidel Castro'nun mirası, daha şimdiden dökmeye başladı denebilir.

Fidel'in Küba'dan kaçmayı başararak Amerika'ya sığınan kızı, Amerika'daki bir dergiye verdiği röportajda babasını "diktatör" değil "tiran" olarak tanımlıyor. Zira diktatörlerin geçici bir süreyle ülkelerine musallat olduklarını, babasının ise kalıcı bir baskıcı rejim inşa edebildiğini anlatıyor.

SOSYALİZM NOSTALJİSİ

ABD hegemonyası ve liberal demokrasinin II. Dünya Savaşı sonrası göreceli zaferi, eleştirel entelektüellerin her zaman bir 'alternatif arayışı' içinde olmalarına sebep oldu. Amerika'nın Vietnam gibi açık yürüttüğü savaşlar ve CIA'in dünya genelindeki örtülü operasyonları, anti-Amerikan fikirlerle de güç verdi. Küba ve Venezüella gibi örnekler, Sovyetler Birliği'nin çöküşünden sonra sosyalizm ve komünizm için bir çeşit

'nostalji' imkânı sundu.

Haliyle ülkesinde hayli baskıcı bir rejim inşa eden Fidel Castro'nun ölümünden sonra dünyada özellikle sol, sosyalist çevrelerden gelen 'badem gözlü' yaklaşımı, ideolojilerle ve kimliklerle ilgili çok önemli bir gerçeği yeniden hatırlamamıza vesile oldu.

BADEM GÖZLÜ OLDU

İnsan, belki de fıtratı gereği, kendi kimliğinden, kendi ideolojisine yakın olana karşı merhametli, karşı kamptakilere ise acımasız oluyor. Başkasında görse amansızca eleştireceği bir davranışı, kendinden olandan gelince 'bahanelere' sarıp sarmalıyor. Fidel Castro'nun dünya genelindeki iyi insanî ilişkileri ve 'diyalektik materyalizmin' nadi-de örneklerinden aforizmaları, bunu daha da kolaylaştırıyor. Sartre'la, Marquez'le, Muhammed Ali'yle dost olabiliyor.

Bir diktatörü devirerek Küba'yı özgürlüğüne kavuşturan otuzlarındaki genç devrimciyle, ülkesini dünyaya kapatarak sürekli şahsi gücünü pekiştiren pragmatist, zalim politikacı aynı kişi. Amerika'nın işgalci politikalarına karşı çıkarken ne kadar haklıysa, ülkesinde hiçbir zaman seçim yaptırmayıp muhalifleri sürekli ezerken o kadar haksız.

Politikayı bu 'post-truth' (yalanların revaçta olduğu) dönemden çıkarmanın yolu, belki de herkesin en çok da kendi 'kampına' çeki düzen vermesidir...

Bir diktatörü devirerek Küba'yı özgürlüğüne kavuşturan otuzlarındaki genç devrimciyle, ülkesini dünyaya kapatarak sürekli şahsi gücünü pekiştiren pragmatist, zalim politikacı aynı kişi.

EFE YİĞİT

EfeYigit@Tr724.com

Erdoğan'dan Avrupa aşırı sağına gollük paslar

Siyasetlerini göçmen karşıtlığı ve özellikle İslam düşmanlığı üzerine kuran popülist aşırı sağ partiler, Avrupa'daki siyasetin bir gerçeği. 10 yıl öncesinde Meclis'te sadece birkaç sandalye kazanabilen bu partiler, bugünlerde birçok ülkede iktidarların politikalarını belirler hâle geldi. Aşırı sağ partilerin güç kazanmasında, merkez partilerin göçmen sorununda kendi vatandaşlarını tatmin edememesi ve göçmenlerin katıldığı kriminal olaylar büyük rol oynadı. Buna bir de Türkiye Cumhurbaşkanı Erdoğan gibi "Müslüman liderlerin" söylemlerini eklemek gerek.

İsterseniz bu popülist aşırı sağ partilerin yükselişinin nedenlerine bakalım önce...

FABRİKALARIN TEKNOLOJİYE YENİLMESİ:

Yıllarca Avrupalıların çalışmaktan kaçındığı 'zor ve kötü' şartlardaki fabrika işlerinde göçmenler sorunsuz çalıştı. İlerleyen yıllarda fabrikalar teknolojik gelişmelere yenilince, bir zamanlar ihtiyaç duyulan göçmenler 'yük' olarak görülmeğe başladı. İşsiz kalan her Avrupalı, bunun sorumluluğunu göçmenlere yükledi.

MÜLTECİ SAYISININ ARTMASI:

1980'lerden itibaren Avrupa'ya mülteci olarak önce Filistinliler geldi. BM sözleşmeleri gereği çalışmayan mülteciler, geçimlerini devletten aldıkları sosyal yardımlarla sağladı. Filistinlilere Afganlar, Somalililer, Boşnaklar ve Iraklılar eklendi. Ekonomideki durağanlığın faturası bu mültecilere çıkartıldı.

BASININ YANLI TUTUMU:

Özellikle bulvar gazeteleri yabancı kökenlilerin karıştığı olayları manşetten duyurdu. Sıradan bir vaka bile büyütülünce, toplumdaki tüm olayların sorumlusu olarak yabancılar görülmeğe başladı. İstatistikî olarak karşılığı olmasa da, 'göçmenler=bela' algısı yerleşti.

MİSAFİRLİKTE KALICILIĞA GEÇİŞ:

'Misafir işçi' ya da 'kısa süreli sığınmacı' olarak görülen göçmenlerin ülkelerine geri dönmemeleri, aksine toplumda yükselmeleri sıkıntıya yol açtı. İşçiyken ya da misafirken göze batmayan yabancıların 'patronluğa' terfi etmesi milliyetçilik duygularını depreştirdi. Siyaset ve ticarete yabancıların yakaladığı başarı, bir çeşit kıskançlığa yol açtı.

Başbakan-Cumhurbaşkanı olarak Erdoğan'ı görenlerin ülkeye uyum sağlamadığı ve Türkiye merkezli yaşayıp, buldukları ülkeye katkı vermemeleri konusu aşırı sağ için oy kazanabileceği bir argüman.

MÜSLÜMANLARIN VE CAMİLERİN ARTMASI:

Müslümanların giderek artması aşırı sağın en önemli propaganda malzemesi oldu. Müslüman nüfus abartılarak 50 yıl içinde ülkedeki çoğunluğun Müslüman olacağı yalanı sürekli gündemde tutularak İslamofobi oluşturuldu. Yine eğitim kurumlarında başörtülü Müslümanların sayısının artmasına paralel olarak düşmanlık da arttı.

Avrupa'daki en büyük göçmen nüfuslarından birisi Türkler. Haliyle aşırı sağ partilerin en önemli argümanlarından birisi de Türkiye'yle ilgili: Türkiye'nin Avrupa Birliği (AB) üyesi. Önceleri Türkiye'yi Müslüman olduğu ve nüfusunun Avrupa'ya akmasından korkulduğu için istemeyen Avrupa'daki radikal sağ partiler, şimdilerde Erdoğan yönetiminin anti-demokratik uygulamalarını da sık sık gündeme getirir oldu.

Erdoğan bu süreçte boş durmadı ve göçmen karşıtı aşırı sağ partilere 'göllük paslar' attı. Onlara değinelim...

'EY AVRUPA' AŞIRI SAĞA OY OLUYOR

Erdoğan'ın Avrupa'ya 'haddini bildirme' çabası, merkez partileri zayıflatırken, milliyetçi duygulara hitap eden aşırı sağın işine geliyor. 'Gururu incinen' Avrupalılar, merkez partilerinin Erdoğan gibiler karşısında 'aciz' davrandığını düşünerek aşırı siyasî akımlara yöneliyor.

SALON TOPLANTILARI UYUMU ENGELLİYOR

Özellikle Almanya'da Erdoğan'ın Euro Türkler'le yaptığı salon toplantıları öncesi billboardlarda yer alan 'Başbakanımız-Cumhurbaşkanımız geliyor' cümleleri, aşırı sağ için bulunmaz propaganda malzemesi. Başbakan-Cumhurbaşkanı olarak Erdoğan'ı görenlerin ülkeye uyum sağlamadığı ve Türkiye merkezli yaşayıp, buldukları ülkeye katkı vermemeleri konusu aşırı sağ için oy kazanabileceği bir argüman.

KAPILARI AÇARIZ TEHDİDİ

Erdoğan'ın en son Avrupa Parlamentosu kararından sonra da dile getirdiği 'sınırları açarız, 3 milyon Suriyeli Avrupa'yı istila eder' tehdidi, zaten başarısız göçmen politikaları yüzünden oy kaybeden merkez partilere en büyük darbe. Bu da aşırı sağın işine geliyor. Radikal popülist politikacılar böylece kapıların kapatılmasını ve göçmenlerin ülkeden gönderilmesini savunuyor.

TÜRKİYE GÜNDEMİNİ AVRUPA'YA TAŞIMASI

Buldukları ülkelerden ziyade Türkiye merkezli yaşayan Avrupalı Türkler, seçme hakkının verilmesiyle tamamen Türkiye merkezli oldular. Buna ilaveten Erdoğan'ın son 3 yılda yürüttüğü cadı avını Diyanet ve arka bahçeleri UETD aracılığıyla Avrupa'ya taşıyıp, istenmeyen olaylara sebebiyet vermesi "Türkler Türkiye merkezli yaşıyor" tezini işleyen aşırı sağ partilere yeni malzeme oldu.

İstiklal mahkemeleri, Dersim, 6-7 Eylül, Varlık Vergisi ve taş ocakları, 28 Şubat ve bugünün kıyımı...

Renk dayatma zorbalıkları ne yazık ki bizim toprakların karakteri.

RENK DİKTATÖRLERİ VE İNSANCA YAŞAM

Büyük fizik bilgini Newton'a kadar tüm fizikçilerin yanıldığı bir nokta vardı. O güne kadar tabiat felsefecileri "**beyaz ışığın**" saf, berrak ve temiz olduğuna inanıyorlardı. Buna karşılık diğer renkler ise kesinlikle saf ve temiz değildi.

Geçtikleri kirli ortamlar onları kırmızı, sarı, yeşil ve mavi yapıyordu. Örneğin saflık biraz bozulursa ortaya "**kırmızı**", daha fazla bozulursa "**mavi**" ışık çıkıyordu. Onlar, cam prizmadan geçen beyaz ışığın gökkuşağındaki renkleri bu yolla oluşturduğunu sanıyordu.

Newton ise uzun deneyler sonrasında prizmadan geçen renkli ışığın değişmediğini tersine saf ve değişmez olanın beyaz ışık değil renkli ışık olduğunu bulmuştu. Bu olağanüstü keşfi sonrası heyecanlanan Newton, bu raporunu İngiltere Kraliyet Derneği'ne rahatça kabul ettireceğini sanıyordu.

Newton, derneğin fizikçilerinden beklediği kabulü göremedi. Bilakis dernek başkanı Robert Hooke kendisinden 7 yaş küçük bu yeni yetmeyi çekemedi ve klasik "**renk teorisi**"ni canla başla savunmaya devam etti.

FİZİKTEN SOSYOLOJİYE: FATİH HARBİYE

Tüm bilimler arasında paralellikler vardır. Fizikten sosyolojiye geçiş yapalım. Sosyolojik hayatta da “**beyaz ve aydınlık**” tıpkı fizikteki gibi renklerin karışımıyla ortaya çıkar. Eşyanın tabiatı bu. Barış ve bir arada insanca yaşamının sırrı bunda gizli.

Türkiye, rengârenk bir topluma sahip. Tarih boyunca da bu böyle oldu. Kozmopolit semtler, farklı etnik kökenler, birbirine aykırı görüşler. “**Renkler**” bu ülkede “**halk**” düzeyinde hiçbir zaman bir diğeriyle çatışmadı. Her “**etnik köken**” ve “**farklı görüş**” bir renkti. Nişantaşı vardı, Beyoğlu vardı Fener vardı ama Fatih de vardı. Üsküdar da vardı. Hiçbir “**rengi**”, bir diğeriye dönsün diye zorlayan yoktu. Herkes kendi “**rengine**” göre yaşam tarzı oluşturuyor, “**rengine**” uygun kıyafetler giyiyordu. Her renk, bir diğeriye saygı gösteriyordu.

Kimse “**sen niye kırmızısın, hayır beyaz olmalısın!**” veya “**Benim rengimde değilsen çek git!**” demiyordu. Aksini iddia edenler tarih boyunca “**diğer renklerin**” dünyasını kararttı ama asla kendi rengine dönüştürmedi.

Halk düzeyindeki cari olan bu birlikte yaşama kültürü devlet düzeyinde maalesef sık sık bozuldu. Diktatoryal yönetimlere paralel gelişen devlet refleksleri hep aynı zulmü netice verdi.

KAHRAMANCIKLAR!

Bunun bozulduğu dönemler Türkiye'nin en kötü, en korkunç dönemleri oldu. “**Bunu giyeceksin**”, “**Böyle inanacaksın**”, “**Sen Sünnisin**”, “**Sen Alevisin**”, “**Sen Kürt değil Türk'sün**”. “**Sen ticaret yapamazsın**”. “**Siz ülkeyi terk edin**”...

Ve sonrası: İstiklal mahkemeleri, Dersim, 6-7 Eylül, Varlık Vergisi ve taş ocakları, 28 Şubat ve bugünün kıyımı...

Renk dayatma zorbalıkları ne yazık ki bizim toprakların karakteri. Ülke her zayıfladığında ortaya kahramancıklar çıktı. Her kendini kahraman sanan ülkeyi kendi çiftliğine çevirmeye kalktı.

PEKİ, BU GİDİŞİN SONU NE OLACAK?

Ne evrenin yasaları sosyolojiden bağımsız, ne de sosyoloji fizikten... Fizikte “**beyaz**”ın diğer “**renkleri**” kabulü yıllar alsa da Newton tüm renklerin alkışlarıyla 1727'de diğer âleme göçtü. “**Sir Isaac Newton**” unvanıyla ve “**Royal Society of London**”a başkan olarak hükümdarların taç giydiği, en soyluların gömüldüğü Westminster Manastırı'na gömüldü. Tabutunu üç Dük, iki Kont ve Lordlar Kamarası Başkanı taşıdı. Hayatının barış ve insanlığa adayanlar toplumlar toplu hipnoza tutulduğunda lince uğrasa da hipnozdan çıktığında asli saygınlıklarına kavuşuyordu.

HİTLER'İN AKİBETİ

Eşyanın tabiatına direnenler, evrenin yasalarına baş kaldıranlar ise kendini tarih çöplüğünde buluyor. Tıpkı hayatını Newton'un tezlerinin yanışlığına adayan Robert Hooke gibi. Ve sosyolojide Hooke gibi masum olmayan “**renk**” “**dikte-torlar**”ı.

Hitler, Musolini, Stalin gibiler ve halen yaşayıp kendilerini ebedi sanıp 2023 rüyaları görenler.

SEFER CAN

SeferCan@Tr724.com | @can_sefercan

MHP, Cumhuriyet'in anahtarlarını SARAY'A TESLİM EDİYOR

MHP ile AKP arasındaki anayasa görüşmelerinde mutabakata varıldığı haberleri sıklıkla geliyor. Aslında “MHP hemen teslim olmadı, çetin pazarlık yürüttü” diyebilmek için ‘miş gibi’ yapıldığı iddiasını destekleyen veriler çoğalıyor. Gazetelerdeki “MHP, mevcut Cumhurbaşkanı'nın yeni sistemle ilgili yapısal düzenlemelerde “Kararname çıkarma” yetkisini kullanmasını kabul etti.” bilgisi yeterince aydınlatıcı. Cümle açık ama yine de tane tane söylemekte fayda var: Yeni sistem kurulurken parlamento tamamen devre dışı kalacak.

Türkiye Cumhuriyeti yeniden kuruyor ve yetki Tayyip Erdoğan'ın tekelinde olacak. MHP sistemin anahtarlarını Saray'a teslim ediyor. Yasama yetkisi, cumhurbaşkanının iki dudağına havale edilirken denetim yetkisi dahi parlamentoda olmayacak. Korkudan iki üye

Yeni sistem kurulurken parlamento tamamen devre dışı kalacak.

sinin tutuklanmasına bile ses çıkaramayan, hukuksuz KHK'larda başını kuma gömen Anayasa Mahkemesi, Erdoğan'ı denetleyecek(!)

TECAVÜZ YASASINA NEDEN DİRENİLDİ O ZAMAN.

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, teslimiyetçi politikasını “fiili durumu hukuki statüye kavuşturmak” şeklinde basitleştiriyor. “O zaman çocuğu istismar yasasına neden destek vermediniz? O da benzer şekilde fiili durumu kitabına uydurmaya çalışmaktan ibaretti.” Sorusu haklı değil mi? Bir devlet yöneticisine yapılabilecek iki büyük suçlama var. Biri yolsuzluk diğeri

Bahçeli, seçim meydanlarında Erdoğan hakkında, yolsuzluk ve vatana ihanet suçlamasını en fazla dile getiren kişiydi. Ne oldu da birden bire Cumhuriyete baştan sona format atacak salahiyeti ona devretmekte beis görmüyor.

de vatana ihanet. Bahçeli, seçim meydanlarında Erdoğan hakkında bu iki suçlamayı en fazla dile getiren kişiydi. Odasındaki takvimi 17-25'te durdurmuş ve bunu kamuoyuna ilan etmişti. Ne oldu da birden bire Cumhuriyete baştan sona format atacak salahiyeti ona devretmekte beis görmüyor. Birkaç ay önce söyledikleri yanlış idiyse aynı şekilde kamuoyu önünde özür dilemesi gerekir. **“Yolsuzluklar yokmuş, kandırılmışım”** demeli, 17-25 takvimini gazetecilerin önünde törenle indirmeli. Meral Akşener'in başını çektiği muhalif hareketin bastırılması konusunda hem yandaş medyanın hem de kontrol altındaki yargının performansı ortada. Ancak bütün bunlar böylesine bir keskin dönüşü izah etmeye yetmiyor. Kirli bir pazarlık ya da şantaj değilse Bahçeli bunu da kamuoyu ile paylaşmalı.

BÜROKRASI PAZARLIĞI DA ALDATICI

MHP tabanına tamamen teslimiyetçi görüntü vermemek adına **‘bürokrasi üzerine pazarlık var’** havası kurgulanıyor. Haberlerde şöyle geçiyor: Parti'nin önerisinde Cumhurbaşkanı'nın bürokratları atama yetkisi de bulunuyordu. Ancak, MHP bu yetkinin sınırlandırılmasını gündeme getirmişti. AK Parti, bu talebe de olumlu cevap verdi ve MHP'nin isteği doğrultusunda büyükelçi atamalarında Meclis onayı şartı aran-

masını kabul etti. Yeni sistemde, büyükelçilerin atanması ancak parlamento onayı ile olacak. MHP'nin talebi ile yüksek yargı organlarına yapılacak atamalarda Meclis'in daha etkili olması gündeme geldi.” Fanteziye bakar mısınız! Büyükelçi ataması Meclis onayından geçecekmiş. Devlet tepeden tırnağa değişirken minder dışına atılan parlamento yeni yetkiler elde ediyor.

MHP tabanı **“iktidar şart değil bürokrasi de olalım yeter”** önermesini satın almaya alışık. Fakat hiç bir ballı koltuk fanatik AKP'liden başkasına verilmiyor. MHP'liler, AKP'lilerin olmadığı ya da tenezzül etmediği işlere veriliyor. Seçim döneminde kaç yüksek bürokrat MHP'den kaç tanesi AKP'den aday oldu sorusu tabloyu özetliyor. Bir de şehit cenazelerine bakmak lazım.

Başkanlık sistemi, MHP'nin yok olması anlamına geldiği için orada da bir kandırmacayla **‘cumhurbaşkanlığı’** sistemi diyorlar. Devlet Bahçeli kötü bir jübileyle gidiyor. Erdoğan'a Ahmet Davutoğlu'nun esirgediği desteği veren adam olarak tarihe geçiyor. Ne yapalım kendi tercihi...

FUTBOLUN PROBLEM ÇOCUKLARI

EFE YİĞİT

EfeYigit@Tr724.com

© Fotoğraf: AFP

Fenerbahçe'nin gol umudu Emenike son haftalarda oynadığı futbolla tepki çekmeye devam ediyor. Golyollarında başarısız kalan Emenike, isteksiz futbolu kadar oyundan çıkarıldığında gösterdiği tepkilerden dolayı hem taraftarda hem de teknik patron Dick Advocaat'ta kötü bir imaj edindi. Advocaat, son oynanan Zorya maçı sonrası, "Emenike parasını alıyor. Oynamasa da fit olmak zorunda. Bugün daha fazlasını vermeliydi" diyerek oyuncusunun perforanmasından memnun olmadığını dile getirdi. Emenike, tartışmasız bir yetenek. Ancak profesyonel bir oyuncuya yakışmayan davranışlar sergiliyor. O, futbolun ne ilk ne de son 'problem çocuğu'. Onun gibi çok sayıda oyuncu, kısa süreli yıldızlaşmalarına rağmen problemleri sebebiyle büyük çöküntüler de yaşadı. İşte birkaç örnek...

ANTONIO CASSANO

Giovanni Trapattoni'nin "İtalyan futbolunun geleceği" olarak tanımladığı Antonio Cassano'nun futbol yeteneği tartışılmazdı. Bari'de futbola başlayıp Roma'da yıldızlaşan Cassano, bir oyuncu olarak başarılarına rağmen problemleri karakterini de ara ara gösteriyordu. Roma'da tahammül edilemez bir noktaya gelince soluğu Real Madrid'de aldı. Herkes, ülke de-

ğiştirmenin ona iyi geleceğini düşünüyordu. Takım arkadaşları ve hocalarıyla problemleri olmayı İspanya'da da sürdürünce Serie A kulüplerinden Sampdoria'ya döndü. Eski formundan ve popülaritesinden uzak kalan Cassano, Milan, İnter ve Parma gibi kulüplerde şansını denediysede, tutunamadı. Şimdilerde, kariyerinin sonbaharında Sampdoria formasını terletiyor.

PAUL GASCOIGNE

Güçlü fiziği ve bitmek tükenmek bilmeyen enerjisiyle adından söz ettiren bir oyuncuydu. Ancak saha içinde çoğu zaman futbolcu olduğunu unutup 'holiganvari' davranışları ve saha

dışındaki düzensiz hayatı futbolunun olgunluk döneminde onu gündem dışına itti. Aşırı alkol tüketimiyle gündeme gelen İngiliz oyuncu tıpkı Georg Best gibi adım adım tükendi ve silindi.

BATUHAN KARADENİZ

Güçlü fiziği ve gol atma isteğiyle 'yeni Hakan Şükür' olarak lanse edilen Batuhan Karadeniz, teknik direktörlerle bitmeyen problemleri, milli takımlardaki umursamaz tavırları, kaleciye köşe

gösterip penaltı kaçırmaları gibi disiplinsiz davranışlarıyla kısa sürede gözden düştü. Gittiği takımlarda tutunamayan 25 yaşındaki Batuhan Karadeniz, şu an Şanlıurfaspor formasını giyiyor.

MIDO

Mısır'ın son dönemde yetiştirdiği en büyük yıldızlardan biri olan Mido, Avrupa macerasına 2000'de Belçika'nın Gent kulübüyle başladı. Daha sonra transfer olduğu Ajax'ta parlarken futbolundan çok egosu ve skandalları konuşulmaya başladı. 10 yılda

6 ülkede 11 takımda top koşturarak 'problem çocuk' olmaya devam etti. Arkadaşlarıyla uyumsuzluğu, tatilden geç dönmesi, saha içindeki egoist tavırları Mido'yu istenmeyen adam ilan etti. Sonunda, 2013'te henüz 30 yaşındayken jübilesini yaptı.

NICOLAS ANELKA

PSG'de adını duyurup Arsenal'de yıldızlaşan Anelka, Real Madrid'de tam bir 'baş belası' oldu. Antremanlarda lakayt davranan Anelka'ya lüks yaşamından dolayı 'Porsche çocuk' lakabı takıldı. 19 yıllık futbol kariyerinde 13 ku-

lüp değiştiren Anelka, dünyanın en pahalı futbolcularından biri olmasına karşılık, kariyerinin ilk yıllarında Arsenal'de yakaladığı futbol çitasına, kısa süre Chelsea'deki olgunluk dönemini saymazsak, hiçbir zaman ulaşamadı.

MARIO BALOTELLI

Yeteneklerinden çok karıştığı skandallarla adını duyuran Mario Balotelli, İnter, Manchester City, Milan, Liverpool gibi futbol devlerinin formasına giymesine karşılık golleri ve futboluyla değil skandallarıyla gündemde olmayı tercih etti. Takım arkadaşları ve

teknik direktörleri ile sık sık kavga eden Balotelli, sonunda büyük takımların istemediği bir oyuncu oldu. Henüz 26 yaşında olan Balotelli, İtalya Milli Takımı'nın formasını kaybettikten sonra, Fransa'da Nice takımında oynamaya başladı.

ADRIANO

Brezilya 2004'te Copa America'yı kazanırken, Ronaldo, Rivaldo, Ronaldinho ve Kaka gibi yıldızların yokluğunda turvuvaya 7 gol atan Adriano damga vuruyordu. Avrupa'nın sayılı forvetlerinden biri olan Adriano'nun çöküşü 2006'da babasını kay-

betmesiyle başladı. Babasının acısını unutmak için alkole sarılan Adriano, gece kulüplerinin müdavimi oldu. Top koşturduğu İnter, elinden çıkarmak için her yolu denerken, 2009'da Mourinho'nun verdiği 'son şans' değerlendirmede.

THOMAS GRAVESEN

Everton'da oynadığı futbolla Avrupa'nın en iyi ön liberolarından biri olarak gösterilen Thomas Gravesen, saha dışı hayatındaki problemleriyle kariyerini yakanlardan oldu. Antremanlarda arkadaşlarıyla kavga eden Gravesen, skan-

dallara karıştı. Formunun zirvesindeyken milli takımı bırakarak, ülkesinde istenmeyen adam hâline geldi. Yıldız olmak için geldiği Real Madrid'de bekleneni veremeyince, kayıplara karışıp 30'una varmadan yeşil sahalardan koptu.

DEDE ANDERSON

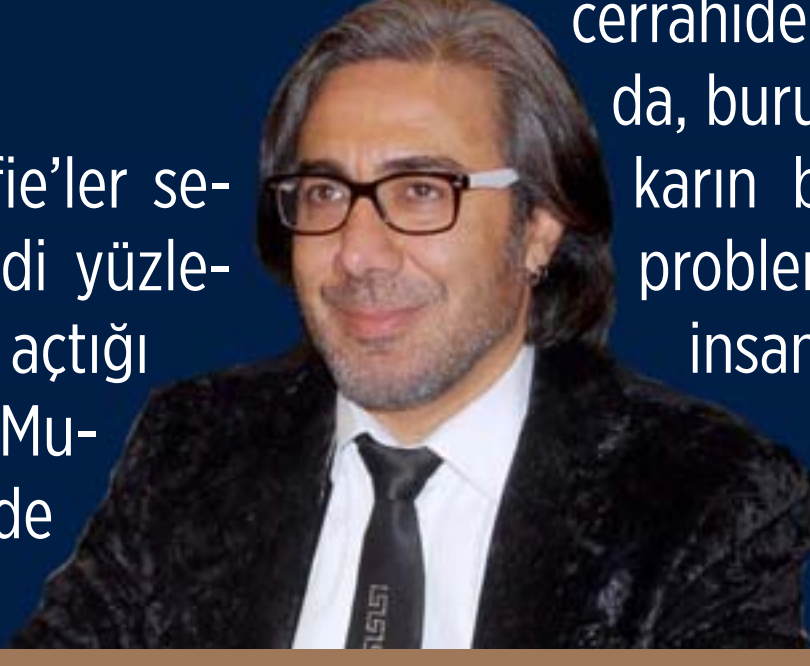
Norveç'in Alesund takımında forma giyen Brezilyalı Dede Anderson, Aralık 2006'da hem Noel tatilini geçirmek hem de hasta annesiyle beraber olmak için kulübünden iki aylık izin aldı. İzin dönemi bitmesine rağmen kendisinden haber

alınmayan Dede Anderson, tam 2 yıl sonra ortaya çıkarak Norveç'e döndü. Oyuncularını kilo almış şekilde karşılarında gören Alesund yetkilileri yaşadıklarını 'kötü bir şaka' olarak görüp, Brezilyalı futbolcuya kapıyı gösterdiler.

“Kefen ve hac parası yerine estetik parası biriktiriliyor”

Antalya’da düzenlenen 1. Ulusal Medikal Estetik Kongresi’nde, Prof. Dr. Mehmet Mutaf, katılımcılarla çarpıcı bilgiler paylaştı. Kongre Başkanı Plastik ve Rekonstrüktif Cerrah Prof. Dr. Mutaf’a göre, hac ve kefen parası biriktiren Türk halkı günümüzde artık estetik parası biriktiriyor.

Cep telefonlarıyla çekilen selfie’ler sebebiyle insanların sürekli kendi yüzlerini görmesinin kaygılara yol açtığı tespitinde bulunan Prof. Dr. Mutaf, kadınlar kadar erkeklerin de

gençleşmeye dönük taleplerinin arttığına işaret etti. Prof. Dr. Mutaf, şunları anlattı: “Erkekler hayatın geçmiş 50 yılında bulunduğu nimetleri 50’den sonra da yaşayabilme imkânına sahip. Güzellik sadece kadına dair bir kavram değil. Erkekler plastik cerrahide gençleşme talepleri dışında, burun ameliyatı ve bel çevresi karın bölgesi yağlanmaları, saç problemleri öne çıkıyor. Eskiden insanlar hac ve kefen parası, günümüzde ise estetik parası biriktiriyor.”

İSTER İNANIN, İSTER İNANMAYIN:

Kahvaltıda dondurma, insanı daha zeki yapıyor!

Japon bilim adamı Yoşihiko Koga, kahvaltıda dondurma yemenin zihinsel performansı artırdığını ileri sürdü.

Tokyo’daki Kyorin Üniversitesi Psikofizyoloji Uzmanı Koga deneklerden bir kısmına sabah uyandığında dondurma yedirdi. Daha sonra dondurma yedirmediği ve yedirmediği gruba bilgisayarlarda zihin egzersizleri yaptırdı. Excite News adlı internet sitesinde yayınlanan sonuçlara göre, dondurma yiyenler çözüm konusunda diğerlerine oranla daha hızlı tepki verdi.

Dondurmanın soğukluğu nedeniyle deneklerin dikkatlerinin artmış olabileceği ihtimali üzerine, aynı testleri bu kez deneklere soğuk su içirerek yaptı. Su içenlerin performansının dondurma yiyenlerden daha düşük olduğunu tespit etti.

2005’te Londra Psikiyatri Enstitüsü’nden bir grup nörolog vanilyalı dondurma yiyen deneklerin beyinlerini taramış ve dondurmanın beyindeki ‘zevk noktalarını’ aktifleştirdiğini bulmuştu. Beyindeki bu noktalar, ikramiye kazanan insanlarda veya sevdiği şarkıyı dinleyen kişilerde de aktifleştirdiği biliniyor.

Koga’nın araştırması devam ediyor. Son bir not; Beslenme uzmanları araştırmayı şüpheyle karşılıyor.

KÜNYE

Genel Yayın Yönetmeni

Selim GÜNDÜZ | SelimGunduz@Tr724.com

Haber Direktörü

Sefer CAN | SeferCan@Tr724.com

Yayın Koordinatörü

Ali Mirza YAZAR | AliMirza@Tr724.com

Yazışleri Müdürü

Erman YALAZ (Web) | ErmanYalaz@Tr724.com

Kemal AY (e-gazete) | KemalAy@Tr724.com

Tasarım

Alper UYANIK | AlperUyanik@Tr724.com

Zülfikar ALİ | ZulfikarAli@Tr724.com

Sosyal Medya Editörü

Ömer Özdemir | OmerOzdemir@Tr724.com

İmtiyaz Sahibi Temsilcisi ve Hukuk Danışmanı

Mehmet YILDIZ | MehmetYildiz@Tr724.com

Reklam | info@Tr724.com

E-gazete | Egazete@Tr724.com

egazete.Tr724.com

www.Tr724.com

irtibat@Tr724.com

[@Tr724com](https://twitter.com/Tr724com)

[/Tr724com](https://www.facebook.com/Tr724com)